

си слизукъ утъ сѣлѣж-тъ, Тж улизукъ въ башь убори. Ч. 303. Единъ си други кѣлихми: Кой си понапрѣд ожени, Със сѣлба в гърне да влѣзва И там да му ѣ широко. Д. 71, 10—11. Той трагна прѣдъ мене изъ сѣлба-та на горѣ. Л. Д. 1875 р. 142. Вжжана-та сѣлба. *ib.* р. 145. Азъ бѣхъ три разкрача далечъ отъ оная сѣлба, които води въ лоното Авраамово (*sakramentsleiter*). Рш. 51.

С(т)лбѣ и Стѣлпѣ с. м. съ чл. Стѣлбѣтъ. 1) столбъ, Стѣлбче *ум.* столбикъ: Слѣдъ това види ся изъ кратера голѣмъ огнечъ стѣлбъ. Л. Д. 1873 р. 88. То бѣше четвѣртитъ зидъ съ тѣмни сводовы и съ кубе на четири стѣлба. Р. 25. Димнякъ ѣ доволно извышенъ отъ покрива, и на върха му сѣ поставени четири каменни стѣлпчета, врѣху коихъ ѣ положена плоча да брани дъждъ, да не капи въ огнище. Пк. 32. 2) мачта: Азъ съгледахъ стѣлпове отъ кораби като лѣсъ. (*J'appercus comme une forêt de mâts de vaisseaux*). Т. 34. 3) столбецъ: Пѣлнятъ стѣлпове-ты на листа си съ напоминанія. Л. Д. 1871 р. 245. На всяка страница числа-та въ първый рѣдъ отлѣво показватъ днитѣ на мѣсеца, а въ второй стѣлбъ букви-тѣ показватъ седмични-тѣ дни. *ib.* 75 р. XI. 4) (*син.* клонъ), вѣтвь; *ум.* Стѣлбчѣ вѣточка: Стѣлпове-те на сичките дърве-та изсѣхвать. 3. 4. Откърши ми едно сѣлбчѣ чирѣши.— **Стѣлповци** *ум.* *мн.* ч. столбики: И върху стѣлповцетѣ отгорѣ бѣ поддържалото. Библи. 305.

Стѣлбѣж *м.* *св.* *син.* скѣпцѣмъ, истолку: Па стѣлчи черничены ягоды у кутелъ на ситенъ прахъ. Л. Д. 71 р. 237. Стѣлбчѣ медъ. *ib.* 69 р. 75.

Стоборъ с. м. досчатый заборъ: Гулѣми са като петелъ на стоборъ. Ч. 114. Слѣна кокошка, кога пролѣдне, и на пѣтелъ-тъ ся качва, и на стоборъ-тъ кукурига. Ч. 223. Приближихъ са до стоборътъ и надникнахъ презъ една пролучка. 3. 83.

Стоварище с. с. складъ: Той градъ не е билъ нищо друго, освѣнъ голѣмо складище или стоварище на арабските произвѣдения и на египетските и индийските стоки. 3. 60.

Ст(о)варѣж *м.* *св.* **Ст(о)варѣжмъ** *м.* *дл.* выгружу,—аю; сваляю,—иваю: Тамам ѣ глава отрѣза, Ваща ѣ иманѣ проводи. Стоян иманѣ стовари, Недѣли глава товари, На баща п ѣ проводи. Д. 21, 48—52. „Я течи, мамо, та иди, Дето сено-то стоварятъ Та збери, мамо, цвятове—Синя-та, бяла тентява И жьлта-та куманига“. Ч. 282. Да стварятъ момчета коньетѣ, да ги поводятъ. 3ж. 37.

Стогодишенъ *пр.* столѣтній: Той не чете проновѣди-ты си на народа отъ стары, прѣди стогодишны книги. Л. Д. 1869 р. 136.

Стоешкомъ Стоешкимъ *нар.* стоя: Трѣбува да гьдаме да